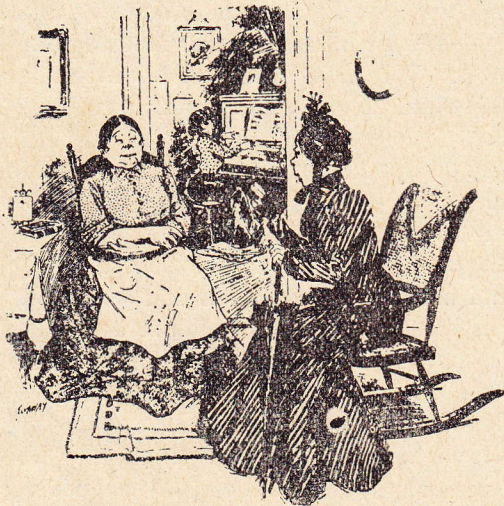

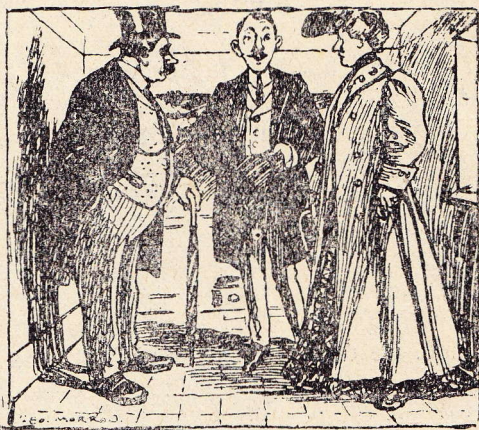
Waarom moeder geniet.

Vriendin. Uw dochter speelt toch zoo geweldig hard !

Moeder. Hoe zwaarder ze op de toetsen slaat, hoe liever ! Want hier rechtover woont madam Debare, die ons alles benijdt. En zij moet de piano hooren... Dan is ze razend van jaloeschheid... Ik denk er nu aan, hoe ze zeker raast en tiert en daarom geniet ik zoo.

Een Bluffer.

Onder Zeepbarons.

Dikke heer : Karels, ge ziet er afgemat uit.

Karels : Ik heb in den laatsten tijd veel moeten overwerken om de rentebriefjes van mijn obligaties te knippen.

Waarom de bladeren van den espeboom altijd sidderen.

Toen Judas Jesus verraden had, liep hij angstig weg, om zich te gaan verhangen. Tevergeefs riep Jezus hem met liefdevolle stem terug. Judas liep voort tot hij in het woud kwam. Daar stond hij vóór een denneboom en zeide : « Uw hout is te week en mijn zonde is te zwaar, gij denneboom, kunt mij niet dragen ». En Judas liep steeds verder tot hij een espeboom vond. « Uw hout is hard, espe », sprak hij, « gij moet mij kunnen dragen ! » En hij verhing zich aan den boom. Doch, van dat oogenblik af begon de espe te beven en te sidderen en zal zoo beven en sidderen tot den jongsten dag.

Kende de hond het ?

Een koopman kwam op een hofstede. Maar hij liep terug voor een hond, die luid blafte. Juist kwam de boer en zei.

— Ge moet niet benauwd zijn. Ge kent toch het spreekwoord : « blaf-fende honden bijten niet ».

— Ik ken dat spreekwoord wel en gij ook, maar kent de hond het ? Dat is de kwestie !

Dierenbescherming.

Gravin. — Johan, wilt ge de vlieg, die me zoo hindert, even heel voorzichtig buiten het raam zetten ?

Johan. — Zal ik ze een paraplu meegeven, mevrouw ? Het regent.

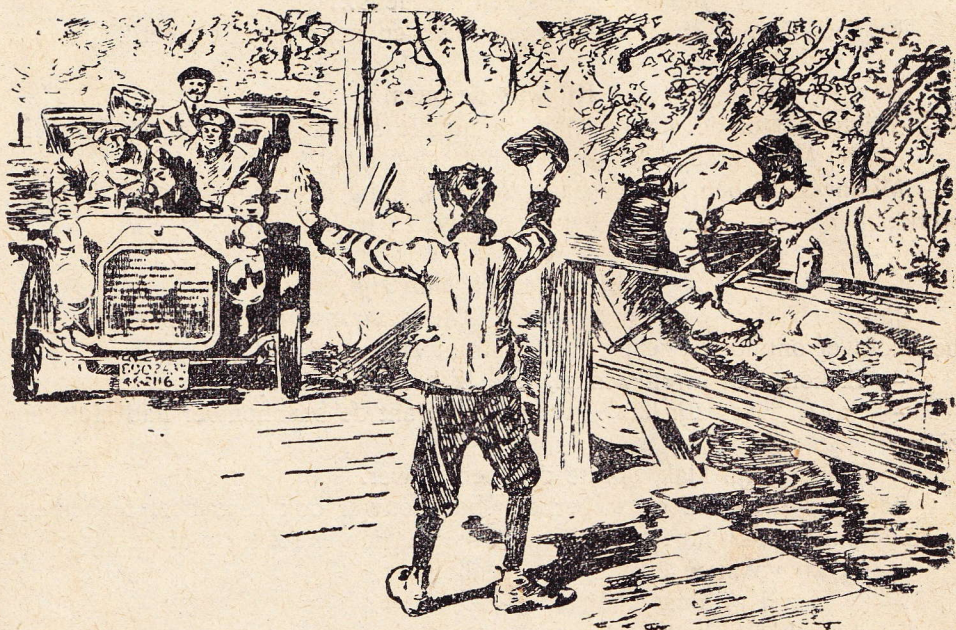
Het was mogelijk.

Voorbijganger. — Deugniet, moet ge een kleinen jongen zoo mishandelen ? Als ik uw vader was, gaf ik u een pak slagen.

De deugniet. — Trouw met mijn moeder, die is weduwe.

Om te lachen.

Stop !

De jongen liet de auto stoppen door geweldige gebaren te maken.

Chaufeur. Wat is er ?

Jongen. Mijn broeder heeft juist beet, en als gij doorrijdt zal de visch door het lawaai verschrikken en loslaten.

Hij lachte niet meer.

Een man met een grooten, leelijken neus bevond zich eens op den trein in gezelschap van twee studenten. Onderweg begonnen de jonge liedert met den ongelukkige te lachen en te gekken. Als dat nu een tijdlang had geduurd stond de man met den neus recht en sprak :

— Ja, ge moogt het wel zeggen, 't is niet plezierig zoo'n leelijken neus te hebben, maar zoudt ge gelooven dat ik daarover nu geen spijt meer heb ?

— Welhoe ? vroegen de studenten.

— Dat wilde ik u graag vertellen. Ik had eens een droom. De Engel Gabriel, die medelijden met mij had gekregen, kwam mij vinden. Hij droeg een kistje met neuzen onder den arm. Ik mocht een nieuwen neus kiezen. Ik

was overgelukkig en ik koos een neus, juist gelijk de uwen, en de man wees op den neus van den student die wel het meest den gek met hem gehouden had. — Maar toen stiet de Engel tegen mijn arm en vermanend fluisterde hij me in het oor : Doe dat niet, dat is een snotneus...

En toen heb ik waarachtig geen nieuwen neus meer begeerd.

Hij was de baas.

Mijnheer (tot de meid). Marie hang die schilderij in mijn werkkamer.

Marie. Madam zegt dat ik ze in het salon moet hangen.

Mijnheer. Ik ben hier de baas. Zoodus, hang de schilderij eerst in mijn werkkamer... en... en... ja, dan hangt ge ze in het salon.

Hij wilde ook slim zijn.

Jan de bakker was op het dorp gekend voor zijn kleine broodjes. De beenhouwer ontmoette hem eens op straat en zei, al lachende :

— Ik kom van uwen winkel, Jan. Ik ben om broodjes geweest.

— Ja, en waar zijn die ? vroeg Jan, want de beenhouwer had niets bij zich.

— Onder mijn klak, spotte de beenhouwer.

Jan was woedend en zwoer den beenhouwer ook eens beet te nemen. 's Anderendaags ontmoette hij hem reeds. Hij liep er recht op af en riep :

— Ik kom van uwen winkel, beenhouwer.

— Wat zijt ge daar gaan doen ?

— Ik heb een kalfskop gekocht.

— En waar zit die ergens ?

— Onder mijn klak, lachte Jan...

En hij kon maar niet begrijpen, waarom de menschen, die dat hoorden met den beenhouwer meelachten.

Slim.

« Mijnheer », zei de loopjongen, wanneer hij op het bureel weerkeerde, « de klerk van de Post heeft mij willen beetnemen. 't Is te zwaar, zegde hij, plak er nog een tember bij... Maar ik heb het niet gedaan, want dan zou de brief nog zwaarder worden ».

Wat zeer deed.

Wannes, de schaliedekker, was van den toren gevallen en lag in het gasthuis. Zijne vrienden kwamen hem bezoeken en zeiden :

— 't Moet verschrikkelijk geweest zijn, zoo'n val !

— De val was niets, antwoordde Wannes, maar het stilhouden.

Uit den ouden tijd.

Toen in 1120 de veldmuizen groote schade toebrachten aan het te veld staande gewas, werden zij door den bisschop van Laon in den ban gedaan.

In 1386 werd te Falaise een zwijn opgehangen, omdat het een kind had verscheurd. Te Bazel werd in 1474 een haan wegens hekserij verbrand, omdat het dier een ei had gelegd. Een os werd te Beauvois op het schavot gehangen, omdat hij een knaap had doodgestooten, terwijl in dezelfde plaats in 1690 een proces werd gevoerd tegen de rupsen, die tegen een zekeren tijd naar een bepaalde plaats werden gedaagd en niet verschenen zijnde, bij verstek ter dood werden veroordeeld.

Daaruit blijkt dat in oude tijden het recht niet terade ging met den dader, maar alleen met de daad.

En ook in Vlaanderen zijn daarvan voorbeelden bekend. Zoo werd in de middeleeuwen eveneens te Ieper een varken opgehangen, omdat het een kind half verslonden had.

De reden.

Gast (in hotel). Ik wilde, dat ik een week eer gekomen was !

Hotelier. Mijn tafel bevat u. dus !

Gast. 't Is daarom niet, maar dit vleesch zou toen verscher geweest zijn dan nu.

Een Goocheltoer.

Mozes en Isak waren uitgenoodigd op hetzelfde diner. Aan het dessert zag Mozes dat Isak een zilveren vork en lepel in zijn binnenzak wégmoffelde. Dat kon Mozes niet lijdén. Hij stond op en zei :

— Nu, menheeren, ik zal eens een goocheltoertje doen. Zie, ik pak dezen zilveren lepel en vork en ik steek beide in mijn binnenzak. Nu zeg ik : Hokes, Pokes, pas ! en zóó blazend schameteer ik dat alles in den binnenzak van Isak. Isak, haal het er eens uit.

Isak haalde vork en lepel te voorschijn en Mozes zette zich lachend neer.

WEKELIJSCH E RAADSELPRIJSKAMP.

Uitslagen van den 1^{en} prijskamp.

1. Broek. 2. Banknoot. 3. Klepel. 4. Straat. 5. Koekoek.

De prijzen zijn bij verloting toegewezen aan :

B. D. M., Opwijk; F. D., Antwerpen; Van O..., Hemixem; G. D., Contich; L. L., Mechelen; J. P., Haren-Noord; J. B., Antwerpen; F. G., Ghistel; Van G. S., Hoboken; De L. G., Mechelen.

De boeken werden verzonden.

Aan de anderen wordt, bij uitzondering en kennismaking met **A. Hans' Kinderbibliotheek** het werkje toegezonden : « De pastoor van te lande. Hugo Verriest ».

VIERDE PRIJSKAMP.

1. Welke versterking wordt zonder ing een kledingstuk ?
2. Welke sappige vrucht maakt men van $1/2$ peer, $1/5$ pruim, $1/4$ zaad en $2/5$ eikel ?
3. Mijn geheel is een sieraad voor vrouwen; mijn eerste deel bezit niet veel en mijn tweede dient om te binden.
4. Welke vogel is het vierde of het kwart van een maat, die men in de ellegoedwinkels gebruikt ?
5. Wie gaan er op hun kop de kerk binnen ?

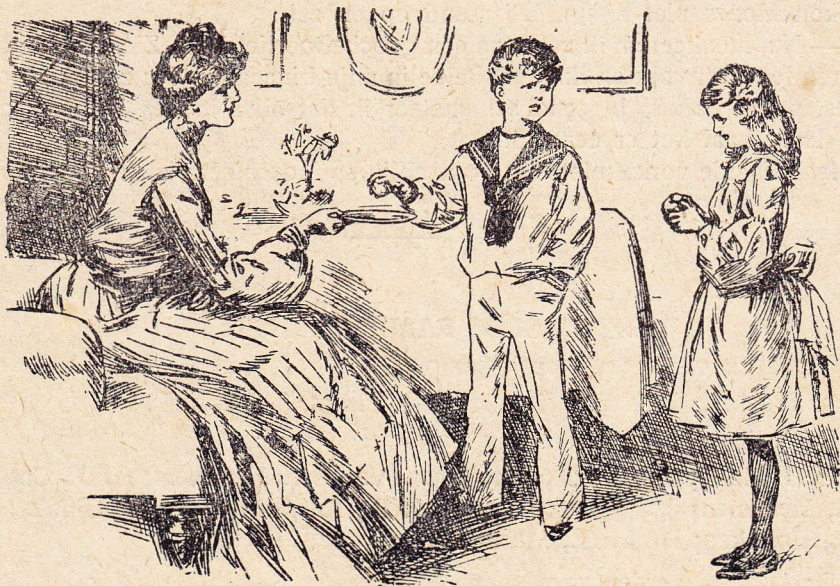
Oplossingen worden verwacht tot en met 8 December aan dit adres :

J. VAN DER MEULEN, Antwerpsche Steenweg, 55 CONTICH.

Onder de goede oplossers worden tien boeken verloot als „De Dood in Vlaanderen”, „Graf aan de Zee”, „De Vlaamsche Boschkerel”, „De pastoor van Lapscheure”, „De Dochter van den Smokkelaar”, „Het Maagdeken van Meesen”, „Langs Diepe Wegen”, enz...

Oplossingen buiten tijd of niet aan 't juiste adres opgestuurd, komen niet in aanmerking.

Niet om antwoord veriegen.

Jan. Als tante mij eerst had laten nemen, zou ik zeker den kleinsten appel gekozen hebben !

Marie. En waarom klaagt ge dan ? Ge hebt nu ook den kleinsten.

N^r 4. Prijs 35 cent. — Abonn. per jaar 20,80 fr. 25 November 1922.

'T VLAAMSCH GEZIN

Geïllustreerd Weekblad

Redactie-Uitgave : Gebr. HANS, Contich.

Filips Van Artevelde

en andere verhalen

door A. HANS

